

retallet stillede derfor en Række Ændringsforslag, »der havde til Formaal dels at udskille af Lovforslagets 2det og 4de Afsnit saadanne Bestemmelser, som ikke er forenelige med de Principper, den danske Arbejdsløshedsforsikring grundedes paa i 1907, dels at gennemføre saadanne Ændringer i den hidtidige Ordning, som maa betragtes som en naturlig Udvikling af disse Principper«. Disse Ændringsforslag forkastedes, og Lovforslaget vedtoges ved 3. Behandling med 70 St. (Venstre og det konservative Folkeparti) mod 39 (Socialdemokraterne); Ordføreren for det radikale Venstre meddelte, at dette vilde afholde sig fra at stemme. — I *Landstinget* var Stillingen den samme som i Folketinget. Et Mindretal af Udvalget, Repræsentanterne for Socialdemokraterne, udtalte i Betænkningen, at det »finder at Lovforslaget . . . gaar i Retning af ikke alene at forringe Arbejdsløshedskassernes Evne til at virke for de arbejdsløse, men ogsaa i Retning af at gøre Arbejdsløshedskasserne til Redskaber for Arbejdsgiverne i Lønspørgsmaal«. Mindretallet var imod at sammenkæde Administrationen for Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedskasserne og udtalte, at det havde arbejdet for at faa disse trukket bort fra en Sammenkobling med de andre Spørgsmaal. Da dette ikke lykkedes, arbejdede Mindretallet for Forbedringer af Lovforslaget og udtaler, at »paa et Tidspunkt saa det ganske vist ud til, at Enighed kunde naas, men det glippede til sidst paa afgørende Punkter«. — Et andet Mindretal (Gunnar Fog-Petersen) udtalte i Betænkningen, at »selv om det maa erkendes, at vor Arbejdsløshedslovgivning ikke kan undgaa Forandringer gennem skiftende Tider, maa Mindretallet dog mene, at Tiden nu med det usædvanlig store Tal af arbejdsløse ikke er egnet til alt for indgribende Ændringer i de indarbejdede, prøvede og tilvante Former. En Skærpelse af Kontrollen, saa Misbrug af Understøttelsen saa vidt mulig undgaas, er dog stadig paakrævet«. Mindretallet stillede derfor dels alene, dels sammen med det førstnævnte Mindretal forskellige Ændringsforslag, der imidlertid forkastedes. Ved 3. Behandling i Landstinget vedtoges Lovforslaget enstemmig med 41 St., 16 Medlemmer (Socialdemokraterne) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod. Lovforslaget gik derpaa tilbage til Folketinget, hvis Udvalg afgav Erklæring, hvori Flertallet (Venstre og det konservative Folkeparti) indstillede Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, medens Mindretallet (Socialdemokraterne og det radikale Venstre) indstillede det til Forkastelse. Eneste Behandling paabegyndtes, men under Forhandlingen stillede Ordføreren (efter at der paa Initiativ af Indenrigsministeren var gjort Skridt til at søge Overenskomst om Uoverensstemmelserne) Forslag om at standse Behandlingen og henvise Sagen til fornyet Overvejelse i Udvalget. Dette vedtoges, og Udvalget afgav en ny Erklæring, der inde-